

[Aksel Larsen.]

i Aar, hvis Hjem er ribbet for alt, de har maattet sælge eller pantsætte det, de overhovedet har haft af Værdi, hvis ugentlige Understøttelse ikke strækker til til den mest nødvendige Føde og slet ingenting levner til Beklædning, og som nu staar ved Vintrens Indtræden uden at have ordentligt Tøj, uden at have Brændsel. Mange af dem bor ude i utætte Lysthuse og Skure, fordi de ikke har Raad til at betale den Leje, der for Øjeblikket betales for ordentlige Boliger. De trænger i allerhøjeste Grad til at blive hjulpet paa en mere effektiv Maade end hidtil.

Derfor foreslaar vi, at der skal udbetales en kontant Vinterhjælp til alle arbejdsløse, og vi foreslaar Udbetalingen i Højde af 100 Kr. til Forsørgere plus 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn og 75 Kr. for Ikke-Forsørgere. Vi foreslaar Pengene kontant udbetalt, saa de arbejdsløse selv kan administrere dem og anvende dem dér, hvor der er haardest Brug for dem. Jeg har set, at Socialministeren har udtalt noget om, at Regeringen agter ikke i Aar at stille noget Forslag om Vinterhjælp. Han har udtalt noget om, at man ikke har Ret til i Kommunerne generelt at give de arbejdsløse Vinterhjælp, men kun eventuelt i særlige Tilfælde. Jeg er af den Opfattelse, at alle de arbejdsløse er ude for et særligt Tilfælde, nemlig det særlige Tilfælde, der hedder Arbejdsløshed, og at dette særlige Tilfælde for alles Vedkommende berettiger dem til at faa Vinterhjælp udbetalt. Om det sker ved Hjælp af Kommunerne eller Staten, kan jo i og for sig være ligegyldigt. For de arbejdsløse er det Hovedsagen, at de faar Pengene, men da Kommunerne har vist sig uvillige, er det jo nødvendigt, at Spørgsmaalet bliver rejst her, og at man opfordrer Rigsdagen til at tage Stilling til det.

Det ser ud som en Tanke — og det er sikkert ikke et Tilfælde —, at jeg i Gaar modtog et Brev fra Formanden for Arbejdernes Fællesorganisation i København, Dansk Arbejdsmands Forbunds Sekretær, Hr. Robert Nielsen. Dette Brev, som er sendt til samtlige Partiformænd i Rigsdagen, og som efter hele sin Ordlyd og den Form, hvorunder det er fremsendt, sikkert ogsaa er sendt til en Mængde andre kommunale og statslige Instanser, advarer os imod at tage Hensyn til de Deputationer af arbejdsløse, der maatte komme, og som ikke er indforstaaet med den Resolution, Fællesorganisationen har vedtaget. Jeg ser bort fra det aabenlyst usandfærdige Stem-

metal, der angives: 1 400 Stemmer mod 20, og beskæftiger mig særlig med Resolutionens Afsnit om de Foranstaltninger, der bør træffes. Det er nemlig uendelig kortfattet og ligetil. Flertallet i det nævnte Møde erklærer sig for at være tilfreds med det, Regeringen har gjort; man takker den for dens hidtil udfoldede Bestræbelser og giver sin Tilslutning til den Henvendelse, De samvirkende Fagforbund har rettet.

Nu er der jo ingen Tvivl om, at den Henvendelse, De samvirkende Fagforbund har rettet, og som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ved en bestemt Lejlighed slog voldsomt paa Tromme for her i Tinget, er imødekommet i Henvendelsens Aand ved Hjælp af det Forslag, Socialministeren har fremsat, og som den socialdemokratiske Presse fortsat haardnakket betegner som Vinterhjælp, til Trods for at det ikke er andet end en Flytning af Udgifterne fra een Post paa Statens og Kommunernes Regnskaber til en anden.

Vi har altsaa faaet Besked. Fællesorganisationens Formand advarer Rigsdagens Partier mod at tage Hensyn til Deputationer, som maatte forlange saadan noget som Vinterhjælp til de arbejdsløse. Jeg ved ikke, om dette menneskekærlige Brev er kommet, fordi Hr. Robert Nielsen frygter for, at disse Deputationer skulde have nogen Virkning og opnaa noget for de arbejdsløse, eller om det eventuelt er kommet, fordi der er visse, der ønskede at faa det, saa de med Henviisning til det kunde nægte at modtage Deputationer. Men jeg ved i hvert Fald, at Mage til kynisk og haardhjertet Standpunkt over for de arbejdsløse og Fagforeningerne i det hele taget skal man lede efter.

Det Forslag, vi her har stillet om Hjælp til de arbejdsløse, er stillet dels i Henhold til den socialpolitiske Linie, vi hele Tiden har fulgt, dels efter speciel Opfordring af Fagforeningernes Oktober-Konference, som Hr. Robert Nielsen finder er illegal, inkompetent, og jeg ved ikke hvad, men som ikke desto mindre har truffet sine Beslutninger under Ansvar for de Fagforeninger, der havde sendt de delegerede, og hvis Beslutninger har faaet Tilslutning i en Mængde Fagforeninger over hele Landet.

Der er ingen Tvivl om, at de Krav, Oktober-Konferencen stillede, er i Overensstemmelse med, hvad alle Arbejdere og alle arbejdsløse anser for rigtigt, og derfor er det ogsaa rimeligt, at disse Krav bliver fremført her i Tinget i Lovforslags Form. De Herrer i Københavns Fællesorganisation og De samvirkende Fagforbund har